

בולוניה נניעה לציונות!

איטלקי נסוף להצהרת אליהבי בורגיבה. טען שישראל מוכנה להיפגש גם עם נציגי גים פלסטיניים. מדברי גולדה מאיר הובן שבאים בחשבון רק פלסטינים המופיעים כנציגים של מדינה אחרת. הכוונה, כמובן, לפלסטינים המגורשים את ממשלת ירדן. הדבר עורר תגובות שליליות ביותר בי דעת הקהל האירופית והאמריקאית. ביי חוד לאור העובדה שהנשיא ניקסון ולי אונג' ברונייב הכירו רשמית בזכויות הר פלסטינים. לכן מיהר השבוע דובר מיש רדהחוף לפרסם "הבהרה". ולאחר מכן "הבהרה" לחיזוק שכבר נעשה לראיון של שרהחוף אבא בכיתון איטלקי.

ארתורו. (העולם הזה 1864). השבוע הגיב על הוועידה אחד הביט-אונים של אותו אויב. העיתון של פתח בלונדון, פרי פלסטיין ("פלסטיין החופשי-שית"). הגיב בגליון יולי על ועידת-בולוניה. באיחור של חודשיים. כותרת המאמר הוא כימעט פארודיה על דברי גולדה מאיר: "ועידת בולוניה מקבלת מדיניות של כניעה לציונות".

תוכן המאמר: חנושיררוח בשוני המחנה הערבי הפכינו לשבת עם הישראלים הזוממים לרצוח את הפלסטינים.

כותב העיתון: 34 ארצות היו מיוצגות בוועידה, ובכ"ל זה תריסר נציגים ערביים וששה נציגים ישראלים. תוכנית המינימום שנתקבלה כבסיס לוועידה הייתה החלטת מועצת הביטחון 242.

מישלחת ישראל, השתדל חוסיין פהמי להבליט את ההתנגדות הקיצונית של ממשלת ישראל לוועידה. **המסקנה המתבקשת לגבי הקורא הערבי: אם גולדה מאיר וחכי ריה מתנגדים בחריפות כזאת לוי מישלחת הישראלית לוועידה עצי מה, הרי הן צריכות להיות בסדר. מסביר פהמי:**

היה זה אך טבעי שהחוגים הציוניים יגלו התעניינות בהכנות לוועידה, ויינסו לשם מיכשולים בדרך.

לפיכך המטירה הגברת מאיר התק' פות על הוועידה ועל נציגי ישראל בה. ביום החמישי שעבר אמרה (הגברת מאיר) שהישראלים שהשתתפו בוועידה, שנערכה לדבריה במיוחד לגינוי ישראל, משתת' פים בכל נסיון להרוס את הישות הישראלית. הצורה זו חושפת ללא ספק את המנטליות הסיפוחיסטית של הגברת מאיר,

ראה כאילו החליטו הביטאונים הר ערביים לטוות באויבי ועידת-בולוניה ישראל: מישרד החוץ, מפ"ם, מק"י גולדה מאיר. **כי כל פעם שאחד מאניה מנתח את התגובות הערכיות אחרי הי הוועידה - מגיע לארץ קטע חדש מעיתון ערבי, הטורף את קלפיו.**

השבוע הגיעו לארץ שני קטעי-עיתונות. שיחייבו את כל אויבי-בולוניה בישראל לכתוב את מאמרם מחדש. אחד מהם בא ממצריים. השני מביטאון פלסטיני גולה. חוסיין פהמי היה אחד האישים הר בולטים בוועידת בולוניה. פהמי, עור רך היומון הגדול ביותר במצריים, אל אחבאר ("החדשות"), לא בא כעיתונאי, אלא כחבר רשמי של המישלחת המצ' רית. הוא בלט בייחסו החיובי למישלחת הישראלית, גילה לה ידידות. לכן נראה זה מוזר כאשר לא הגיע

يوميات الأخبار

ان السلام العادل ينبغي ان يبدأ بتنفيذ قرار مجلس الامن، واحترام الحقوق الوطنية لشعب فلسطين.

السلام والعدل والشرق الأوسط!

وفي الوناق الاخرى للمؤتمر افصح اخرى على اعماله... وفي تقرير اللجنة السياسية انه لابد من مضاعفة الجهود لتمتد الى العالم العالى وراء السلا والمثل في الشرق الاوسط، وان القوى السالمة الامراتية تناضل بشجاعة ضد السياسة التوسعة التي تنتهجها حكومة اسرائيل وتطالب عتقة للشرق.

כותרת המאמר ב"אדיאחבאר"
"כוחות השלום הישראליים נאבקים באומץ לב..."

פירוש הדבר שהמשתתפים תמכו בקיום המדינה הציונית בפלסטיין, אך ביקשו לג' נות את ההתפשטות משנת 1967. בעוד שהמישלחת הישראלית לא ייצגה חוגים רשמיים, הרי הביקורת שנמתחה על השתתפותם בעיתוני ישראל מבליטה את הצביעות האמיתית של הממשלה הישראלית, כשהיא קוראת לשיחות שלום עם הערביים.

הרואה בעצם דחיית ההתפשטות את הרס מדינת ישראל. ביום פתיחת הוועידה השמיעה הגברת מאיר הצהרה, בה תקפה את נציגי ישראל בוועידה, והאשימה אותם בבגידה. גם אחד האירגונים הציוניים ביטליה שיגר מחאה על קיום הוועידה, והעלה את אותו האחר שמת נגד חברי המישלחת הישראלית. הדוברים הישראליים בוועידה תקפו בי חריפות הצהרות אלה, ואמרו שהבוגדים

לארץ אף מאמר אחד של אל-אחבאר על הוועידה. הדבר גרם לצהלה בין אויבי ועידת-בולוניה בישראל. **השבוע נפתח כי צהלה זו הי תה מוקדמת. מקורה היה בתקנה טכנית. "אדיאחבאר" עם מאמר פהמי הגיע לארץ באיחור.** חוסיין פהמי לא השתיק את הוועידה. להיפך, שבוע ימים אחרי נעילתה פירסם דו"ח גדול, בליווי ציורים וכותרות בולטות. יותר מזה, בעוד שראש המישלחת דחת המצריה, האגד מוחייא-אלדין, כמאמרו הגדול ב"אדיאחבאר" ("העולם הזה" 1869) רק רמז על השתתפות מישלחת מישראל, מרגיש פהמי כמה מלא את השי' תתפות הישראלים ומשמעותה.

..פתח" ומישרד החוץ

ביטאון "פתח" אינו חוסך את שיב' טו גם מן הנציגים הערביים. הוא מגלה לקוראיו שחאלד מור' חייראלדין, ראש המישלחת המצ' רית, ביטא "רצון כן ועין לסיים את הפיכסור... הוא קרא לערבים להיות מציאותיים. הוא לא איים אלא פנה להגיון ולשכל הישר... כשיחה פרטית. (עם אמנון קפלי יוק, שנכח בוועידה כעיתונאי) אמר שהוא וירדיו אינם שוקלים את זכותה של ישראל להתקיים."

4 FREE PALESTINE July 1973

Bologna Conference Adopts Surrender Policy On Zionism

AN INTERNATIONAL Conference on the Middle East held in the

הביטאון הפלסטיני מציין שמפ"ם קוראת לערבים, שהשתתפו בוועידה, "מחבלים", ומגנה את הישראלים שנפגשו עימם. **הביטאון מעלים לגמרי את הי עובדה שהוועידה פועק של אירגון השיחרור הפלסטיני החליט כרוכ' עזות להשתתף בוועידה, ושיאסר עראפאת עצמו נתן את ברכתו להשתתפות הפלסטינית בה, בשוי' חה עם מישלחת מטעם הוועידה המכניזה, שפורסמה ברבים.**

כותרת ב"פרי פלסטיין"
"המשתתפים תמכו בקיום ישראל..."

השבוע צצה ועידת בולוניה גם בי הקשר אחר - הפעם בדברי דובר מישרד החוץ הישראלי. אותו דובר הכריז, למחרת הי ועידה, שהיתה זאת ועידה הסרת' תוכן וחסרת-חשיבות, ורמז ש'י כדאי להתעמם ממנה. אך נראה שהוא עצמו מתקשה לפעול עדי פי עצה זו.

הם אלה המבצעים כיבוש, התפשטות ודיר' כו, והמסכנים בכך את שלום ישראל ו' ביטחונה". **למחרת הוועידה הצהירה גולדה מאיר ש"חלושי רוח בשולי העם" מוכנים לשבת עם, "האויב הרוצח לרצוח**

התקפות גולדה

כתב פהמי:

...ונכחו בוועידה נציגים מ-33 מדינות וששה אירגונים בינלאומיים. המשקפים את כל המגמות המדיניות באירופה ובעולם, כשם שכלכו בה נציגים מישראל, בהיותה אחד הצדדים בסיכסוך.

אולם הותנה שהם לא ייצגו את הקור אליציה הממשלתית השלטת בישראל, הי נוקטת מדיניות של התפשטות, ושיסכימו לארבעת עקרונות הוועידה.

ייצגו את ישראל ששה צירים ממגמות מדיניות שונות, המסכימים ביניהם על דחיית רעיון ההתפשטות, ההכרה בזכויות הלאומיות של העם הפלסטיני, יישום הח' לטות עצרת האו"ם ומועצת הביטחון, וחזרת ישראל לגבולות שמלפני יוני 1967. במישלחת הישראלית השתתפו שני חב' רייכנסת, עורך-עיתון ומנהיג מפורסם.

עורך פהמי (במרכז) בבולוניה.
"היו שגילו בהתפעלות..."

כי ישראל מוכנה לדבר עם כל פלסטיני שיופגש עם נציגים ישר' ראויים המייצגים את ישראל כי מדינה ריבונית. מניחים, כי השר אבא אבן התכוון לומר בדבריו, כי ועידת בולוניה אינה יכולה לבוא במקום משאומתן עם נציגים ישר' ראויים רשמיים.

תיקון-תיקון זה חושף כמה מן האבי' סורדים היסודיים של מסע מישרד-החוץ נגד ועידת-בולוניה:

- אם הוועידה אינה חשובה, מדוע חר' זר מישרד-החוץ שוב ושוב להגיב עליה?
 - איש לא טען שוועידת-בולוניה היא תחליף למשאומתן בין נציגים רשמיים. משתתפי הוועידה ראו בה הכשרת-הקר קע לקראת האפשרות של מו"מ כזה בעתיד.
 - חברי-כנסת אופוזיציוני מישראל מיי' צג את "ישראל כמדינה ריבונית" בדיוק כמו פקיד של מישרד-החוץ. אין הוא מיי' צג את הממשלה ואת מדיניותה - אך מי שנפגש עם חבר בית-הנבחרים הישר' אלי מכיר בכך בקיום הריבוני של המדינה. על כל פנים, אם פגישה שד נציגי פלסטיני עם פקיד מישרד-החוץ היא כשרה, קשה להבין מדוע פג'י ראה מעידה שהוא "חלוש רוח".
- דבר אחד משותף לדובר פתח ולדובר מישרד-החוץ: שניהם מעידים בתגובותיהם ש"הרוח של בולוניה" לא מתה. היא הפכה עובדה מדינית, שאוי אפשר להתעמם ממנה - סימך-דרך שאין ממנו חזרה.

בין הגנרל המצרי כמאל בהאי-אל' דין והמזכיר ההודי של תנועת-השלום העולמית.